RÅDETS HENSTILLING

af 11. juli 2017

om Irlands nationale reformprogram for 2017 og med Rådets udtalelse om Irlands stabilitetsprogram for 2017

(2017/C 261/07)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ([1]), særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer ([2]), særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet,

som henviser til konklusioner fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Social Beskyttelse,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Den 16. november 2016 vedtog Kommissionen den årlige vækstundersøgelse, som markerede starten på det europæiske semester 2017 om samordning af de økonomiske politikker. Den 9.-10. marts 2017 tilsluttede Det Europæiske Råd sig prioriteterne i den årlige vækstundersøgelse. Den 16. november 2016 vedtog Kommissionen på grundlag af forordning (EU) nr. 1176/2011 rapporten om varslingsmekanismen, hvori Irland blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der skulle gennemføres en dybdegående undersøgelse. Samme dato vedtog Kommissionen desuden en henstilling med henblik på Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, som Det Europæiske Råd godkendte den 9.-10. marts 2017. Den 21. marts 2017 vedtog Rådet henstillingen om den økonomiske politik i euroområdet (»henstillingen til euroområdet«) ([3]).

(2) Da Irland har euroen som valuta, og i betragtning af de nære indbyrdes forbindelser mellem økonomierne i Den Økonomiske og Monetære Union, bør Irland sikre en fuldstændig og rettidig implementering af henstillingen vedrørende euroområdet som afspejlet i henstilling 1 til 3 nedenfor.

(3) Den 22. februar 2017 blev landerapporten for Irland 2017 offentliggjort. Den indeholdt en vurdering af Irlands fremskridt med hensyn til gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger, som Rådet vedtog den 12. juli 2016, opfølgningen på de landespecifikke henstillinger, der blev vedtaget de foregående år, og opfyldelsen af Irlands nationale Europa 2020-mål. Den indeholdt desuden en dybdegående undersøgelse efter artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011, hvis resultater også blev offentliggjort den 22. februar 2017.

(4) Kommissionen konkluderede på baggrund af sin analyse, at Irland er berørt af makroøkonomiske ubalancer. Disse ubalancer kendetegnes navnlig ved en stor udlandsgæld samt gæld i den offentlige og den private sektor (gælder både husholdninger og ikkefinansielle selskaber), hvilket gør Irland sårbar over for negative chok. Bankerne har fortsat udfordringer med mange misligholdte lån, men har et solidt kapitalgrundlag, og deres rentabilitet, om end den stadig

([1]) EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.
([2]) EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.
([3]) EUT C 92 af 24.3.2017, s. 1.

er lav, er i gradvis bedring. Boligpriserne er stigende, og udbuddet er stadig begrænset. Ikkefinansielle selskabers gæld blev mindsket i løbet af 2015, men var stadig højere end ved udgangen af 2014. Husholdningernes gæld blev mindsket i 2015, og den offentlige gæld er på en støt nedadgående kurs. Irlands negative nettostilling over for udlandet faldt i hurtigt tempo frem til 2015, hvor tendensen vendte delvist som følge af et niveauskift. Der ser dog ikke ud til at være nogen risiko for husholdningssektorens økonomiske stilling over for udlandet. Beholdningen af misligholdte lån har været faldende i løbet af det seneste år, om end den faldt noget mindre hurtigt i slutningen af 2016. Boligpriserne steg fortsat i 2015, men der er på nuværende tidspunkt ingen væsentlige tegn på en overvurdering. Der er i de seneste år truffet politiske foranstaltninger til at rette op på alle de ubalancer, der er fremhævet, også i banksektoren (forbedring af regelrammen og foranstaltninger til håndtering af misligholdte lån). Regeringen har truffet adskillige relevante foranstaltninger til at afhjælpe boligmanglen, men det kommer til at tage tid, før de får virkning.

(5) Irland fremlagde sit nationale reformprogram for 2017 den 13. april 2017 og sit stabilitetsprogram for 2017 den 2. maj 2017. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.

(6) Der er taget hensyn til relevante landespecifikke henstillinger i forbindelse med programmeringen af de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) for 2014-2020. I henhold til artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ([1]) kan Kommissionen, hvis det er nødvendigt for at støtte gennemførelsen af relevante henstillinger fra Rådet, anmode en medlemsstat om at evaluere og foreslå ændringer i sin partnerskabsaftale og relevante programmer. Kommissionen har redegjort nærmere for, hvordan den agter at anvende den nævnte bestemmelse, i retningslinjer for anvendelsen af foranstaltninger, der knytter ESI-fondenes effektivitet til forsvarlig økonomisk styring.

(7) Irland er i øjeblikket underlagt den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten og omfattet af overgangsbestemmelsen vedrørende gældskriteriet. I sit stabilitetsprogram for 2017 forventer regeringen, at det samlede underskud falder en smule, nemlig til 0,4 % af BNP i 2017, og at det falder gradvist derefter og vender til et overskud på 1,0 % af BNP i 2021. Den mellemfristede budgetmålsætning, dvs. et strukturelt underskud på 0,5 % af BNP, forventes at blive opfyldt fra 2018 og frem. Ifølge stabilitetsprogrammet ventes den offentlige gældskvote at falde til 72,9 % i 2017 for derefter at falde yderligere til 65,2 % i 2020. Det makroøkonomiske scenario, der ligger til grund for disse budgetfremskrivninger, er realistisk. De foranstaltninger, der er nødvendige for at understøtte de planlagte underskudsmål fra 2018 og frem, er imidlertid ikke tilstrækkeligt præciseret.

(8) Den 12. juli 2016 henstillede Rådet til Irland at gennemføre en årlig finanspolitisk tilpasning på 0,6 % af BNP hen imod den mellemfristede budgetmålsætning i 2017. Ifølge Kommissionens forårsprognose 2017 er der risiko for en betydelig afvigelse fra den anbefalede finanspolitiske tilpasning, når 2016 og 2017 betragtes samlet.

(9) I 2018 forventes Irland i lyset af den finanspolitiske situation i landet og navnlig landets gældsniveau at fortsætte tilpasningen hen imod den mellemfristede budgetmålsætning om et strukturelt underskud på 0,5 % af BNP. Ifølge den tilpasningsmatrix, der er fastlagt efter fælles aftale som led i stabilitets- og vækstpagten, indebærer tilpasningen et krav om en nominel vækst i de primære offentlige nettoudgifter ([2]), som ikke overstiger 2,4 % i 2018. Det svarer til en årlig strukturel tilpasning på 0,6 % af BNP. Udgiftsmålet afspejler en tilpasning, der skal korrigere for en skævvridning af den 10-årige referencesats for potentiel vækst, som skyldes den exceptionelle stigning i den reale BNP-vækst i 2015. I overensstemmelse med de irske myndigheders fremgangsmåde ved beregningen af 2017-budgettet har Kommissionen lagt gennemsnittet af de potentielle vækstrater i 2014 og 2016 til grund for sine

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

([2]) De offentlige nettoudgifter består af de samlede offentlige udgifter minus renteudgifter, udgifter til Unionens programmer, som fuldt ud modsvares af Unionsmidler, og ikkediskretionære ændringer i udgifterne til arbejdsløshedsunderstøttelse. Nationalt finansierede faste bruttoinvesteringer udjævnes over en fireårsperiode. Diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden eller lovbestemte indtægtsforøgelser er medregnet. Engangsforanstaltninger på både udgifts- og indtægtssiden er modregnet.

beregninger. Ved uændret politik er der risiko for en vis afvigelse fra kravet i årene 2017 og 2018, når de betragtes samlet. Irland forventes samtidig at overholde overgangsbestemmelsen vedrørende gældskriteriet i 2017 og i 2018. Rådet er af den generelle opfattelse, at der er behov for yderligere foranstaltninger, navnlig i 2017, for at overholde bestemmelserne i stabilitets- og vækstpagten. Det ville i lyset af Irlands nuværende konjunkturforhold og de øgede eksterne risici være en fornuftig disposition at anvende eventuelle ekstraordinære indtægter til at reducere den offentlige gældskvote yderligere. Ved vurderingen af budgetplanerne og -resultaterne bør der imidlertid, som fastsat i forordning (EF) nr. 1466/97, tages hensyn til medlemsstatens budgetmæssige balance i lyset af konjunkturforholdene. Som nævnt i Kommissionens meddelelse, der ledsager disse landespecifikke henstillinger, vil der i forbindelse med vurderingen af udkastet til budgetplan for 2018 og den kommende vurdering af budgetplanerne og -resultaterne for 2018 skulle tages behørigt hensyn til målet om at opnå en finanspolitisk kurs, der bidrager til både at styrke det igangværende opsving og til at sikre holdbarheden af Irlands offentlige finanser. Rådet noterer sig i den sammenhæng, at Kommissionen agter at foretage en samlet vurdering i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1466/97, navnlig i lyset af konjunkturforholdene i Irland.

(10) Selv om den økonomiske genopretning er robust, og der forventes en stærk stigning i outputtet i de kommende år, er udsigterne blevet mere usikre, hvilket indebærer risici for de stadig sårbare offentlige finanser. Der bør derfor gøres en større indsats for at gøre indtægterne mere modstandsdygtige over for økonomiske udsving og negative chok. Vedtagelsen af forslaget om etablering af en bufferfond- bør derfor fremskyndes, og Irland bør gøre sig mindre afhængig af meget koncentrerede og usikre indtægtskilder. En afbalanceret sammensætning af de forskellige skattekilder og et bredere skattegrundlag øger indtægtsstabiliteten i en situation med økonomisk usikkerhed. Der er dog kun gjort en begrænset indsats for at udvide skattegrundlaget i de seneste år, og de seneste skatteforanstaltninger har bestået af reduktioner og lettelser. Den bebudede systematiske evaluering af omkostningerne og fordelene ved reducerede momssatser, som gælder for en lang række transaktioner, er endnu ikke afsluttet. Løbende ejendomsbeskatning anses for at være den mest vækstfremmende- indtægtskilde. Irlands indtægter fra fast ejendom udgjorde imidlertid kun 1,0 % af BNP i 2014 sammenlignet med EU-gennemsnittet på 1,6 %. En trinvis indeksregulering af ejendomsværdierne vil kunne bidrage til at udjævne den lokale ejendomsskatteprofil og hindre en pludselig stigning i den skyldige skat, når der foretages en ny ejendomsvurdering i 2019. Differencerne i afgifterne på diesel og benzin for trafikanter kan ikke begrundes i miljøhensyn.

(11) Tidligere har de omfattende udgiftsrevisioner primært haft til formål at reducere de offentlige udgifter med henblik på at opfylde overordnede finanspolitiske mål. Der er sjældent foretaget en evaluering af, hvor effektive og virkningsfulde udgiftsprogrammerne er, hvilket i sidste ende bevirker, at de flerårige udgiftsplaner er mindre pålidelige. En hensigtsmæssig udgiftsanalyse, som er i overensstemmelse med Eurogruppens fælles principper, vil kunne øge udgiftskontrollen og eventuelt frigøre ressourcer til hårdt tiltrængte offentlige investeringer, der sætter skub i væksten. Udgiftsanalysen bør navnlig være rettet mod omkostningseffektiviteten i sundhedssektoren. Irland har indført nogle vigtige effektiviseringsforanstaltninger, bl.a. en omkostningsbesparende aftale med medicinalindustrien, et finansielt forvaltningssystem, e-sundhed og aktivitetsbaseret finansiering. Der kan dog godt gøres en yderligere indsats ved f.eks. at styrke den primære sundhedsplejes rolle som »dørvogter« for Irlands overbelastede hospitaler. Indsatsen for at indføre en enkeltstrenget sygesikringsordning for alle er fragmenteret og mangler en overordnet vision.

(12) Det er fortsat en udfordring at fremme bæredygtig og inklusiv vækst, som kommer alle samfundsgrupper til gode. Arbejdsløsheden lå i april 2017 på 6,4 %, hvilket er under EU-gennemsnittet. Den meget lave arbejdsintensitet i mange husholdninger giver anledning til bekymring over, at nogle ikke får gavn af det økonomiske opsving. I perioden 2013-2015 faldt den andel af befolkningen, der bor i en husstand med lav eller meget lav arbejdsintensitet, med 15 %; den samlede arbejdsløshed faldt med 28 % i samme periode. Velfærdssystemet har generelt virket godt, idet det har begrænset fattigdom og ulighed, og Irland har truffet foranstaltninger til at fremme beskæftigelsen ved gradvis at nedtrappe de sociale ydelser og supplerende betalinger. Der er dog stadig hindringer i vejen for en inklusiv vækst. Forskellene i beskæftigelsesfrekvensen hos lavtuddannede og folk med mellemlange og lange uddannelser er blandt de mest markante i Unionen. Der er på visse områder opstået et misforhold mellem udbudte og efterspurgte kvalifikationer, og der er mangel på kvalificeret arbejdskraft, samtidig med at mulighederne for opkvalificering og omskoling er utilstrækkelige. De arbejdsmarkedsrelaterede og sociale udfordringer viser, hvor vigtigt det er med en integreret tilgang til uddannelse og aktivering for dem, der er længst væk fra arbejdsmarkedet. Der er desuden stadig visse betænkeligheder vedrørende kvaliteten af børnepasningen og mulighederne for fuldtidsbørnepasning. Nettoudgifterne til børnepasning i procent af lønnen i Irland er blandt de højeste i Unionen. De manglende muligheder for og de høje udgifter til fuldtidsbørnepasning af høj kvalitet er en hindring for kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet og en hindring for indsatsen for at reducere fattigdommen blandt børn, som er faldet en smule, om end den stadig er højere end EU-gennemsnittet.

(13) Der bør arbejdes på at dække infrastrukturbehovene for at fremme varig og afbalanceret vækst i fremtiden. Krisen har desuden medført en ændring af de offentlige udgifters sammensætning, idet der nu afsættes mere til løbende udgifter end til investeringer. Flere år med kraftigt reducerede offentlige investeringer har haft negative følger for infrastrukturens kvalitet og beskaffenhed. Ændringen i det offentlige forbrug har ligeledes haft en indvirkning på den offentlige sektors støtte til forskning og udvikling med potentielle konsekvenser for de små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne. Irland ligger på en 25. plads i Unionen, hvad angår offentlige udgifter til forskning og udvikling i procent af BNP. De alvorligste infrastrukturmangler er at finde inden for transport, vandforsyning og boligmarkedet. Efterspørgslen efter nye boliger ligger i øjeblikket langt over udbuddet i landets største byområder. Priserne på ejer- og lejeboliger stiger derfor fortsat markant, hvilket har ført til den betydelige stigning i antallet af hjemløse og mennesker, der er udelukket fra boligmarkedet, der er observeret på det seneste. Der er i øjeblikket ingen tegn på overvurdering, men de hindringer, der begrænser udbuddet af boliger, kan føre til makrofinansielle risici, hvis de ikke fjernes. Sammenhængende og rettidig fysisk planlægning vil kunne medvirke til, at der stilles nye boliger til rådighed i de rette områder.

(14) Den irske økonomi er stærkt opdelt på de for størstedelens vedkommende små og mellemstore irskejede virksomheder og de store multinationale selskaber, der opererer i Irland. Der er kun knyttet begrænsede forbindelser mellem de multinationale selskaber og de irskejede virksomheder. Deres eksportresultater og -profiler er meget forskellige, og produktivitetsforskellen bliver stadig større. Irskejede virksomheder har en svagere eksportprofil end de multinationale selskaber, der er etableret i Irland. Deres eksport er stærkt koncentreret på bestemte sektorer og markeder, hvilket gør dem mere sårbare over for chok. Investering i innovation vil kunne øge irske virksomheders produktivitet og eksportpotentiale, og diversificering af eksporten og eksportmarkederne vil kunne bidrage til at stabilisere disse virksomheders resultater. De offentlige udgifter til forskning og udvikling er fortsat lave. Hvis foranstaltningerne til fremme af offentlig forskning og udvikling, navnlig foranstaltningerne til støtte for små og mellemstore virksomheders innovationskapacitet, skal kunne gennemføres fuldt ud, forudsætter det, at Irland vender tilbage til en situation med vedvarende investeringer. Innovationspolitikken kunne omlægges til mere direkte former for finansiering med det formål at stimulere små og mellemstore virksomheders innovationskapacitet. Den offentlige støtte til erhvervsmæssig forskning og udvikling har i stigende grad været ydet i form af skattefradrag for forskning og udvikling. En mere målrettet sammensætning af politiske tiltag med mere direkte finansiering vil formodentlig skabe bedre forudsætninger for at opfylde unge, innovative irske virksomheders behov og samtidig udnytte de multinationale selskabers store investeringsformåen. Derved lettes adgangen til de globale værdikæder, og videnoverførslen vil blive fremskyndet.

(15) I en situation med stor ekstern usikkerhed er det vigtigt at gøre yderligere fremskridt med at reducere beholdningen af misligholdte lån for at sikre den finansielle sektors stabilitet. Selv om der er gjort fremskridt, er den store beholdning af misligholdte lån fortsat en hæmsko for bankernes rentabilitet og en hindring for en fuld økonomisk genopretning i husholdnings- og virksomhedssektoren. Konsolideringen af husholdningernes og de indenlandske virksomheders gæld fortsætter, men deres gæld er med 276,8 % af BNP blandt de højeste gældsrater i Unionen (september 2016). Høj gæld hos virksomhederne kan være en hindring for, at de kan optage lån til investeringer, hvilket igen begrænser bankernes muligheder for at forbedre deres egen rentabilitet.

(16) Ifølge den irske centralbank udgjorde de irske bankers gennemsnitlige beholdning af misligholdte lån 14,2 % i 2016. Dette er væsentligt højere end EU-gennemsnittet på 5,3 %. De indenlandske irske bankers andel af misligholdte lån var faldet med 12,7 mia. EUR eller 32,7 % i september 2016 i forhold til samme tidspunkt året før. Tempoet for afviklingen af lån er faldet noget, eftersom de endnu ikke afviklede langsigtede lån også er dem, der er vanskeligst at omlægge. Der må ikke mistes fremdrift; omlægningen af lån bør være holdbar på langt sigt, og der bør overvejes forskellige former for gældsreduktion. Ved udgangen af september 2016 var der restancer på 14 % af realkreditlånene, mens andelen af kunder, der var mere end to år bagud med betalingen, tegnede sig for ca. 70 % af de samlede realkreditlån med restancer på over 90 dage. Der er også visse betænkeligheder relateret til de indenlandske bankers lån til erhvervsejendomme og virksomhedslån, eftersom henholdsvis 32,6 % og 11,8 % af disse typer lån var misligholdt i september 2016. Der gøres stadig ikke tilstrækkeligt brug af procedurer for personlig insolvens, konkurs, rekonstruktion (»examinership«) eller andre udenretslige procedurer til delvis gældssanering for at sikre husholdningernes eller virksomhedernes overlevelse, og der bør derfor tilskyndes til anvendelsen af sådanne tiltag. Efter en del forsinkelser forventes det centrale kreditregisters implementering at nå den endelige fase. Det bør prioriteres at få etableret registret, eftersom det vil tjene som grundlag for en dækkende risikovurdering af låntagere og sikre forsigtig långivning i fremtiden.

(17) Implementeringen af loven fra 2015 om regulering af de juridiske tjenester (Legal Services Regulation Act 2015) blev påbegyndt sent i 2016. Fuld implementering af denne lov fra 2015 er afgørende for Irlands bestræbelser på at øge konkurrencen i sektoren, eftersom det vil betyde, at advokater kan få direkte adgang til advokatstanden, at der

kan etableres tværfaglige praksisser, og at alternative forretningsmodeller, som anvendes i andre medlemsstater, kan operere i Irland. Uafhængig advokatbistand er til gavn for alle sektorer i økonomien, og udgifterne hertil har indflydelse på Irlands konkurrenceevne. Det er derfor yderst vigtigt, at der med implementeringen af loven fra 2015 indføres konkurrencefremmende og omkostningsreducerende bestemmelser baseret på en offentlig høring, eller at der indarbejdes sådanne bestemmelser i de forskrifter, som udstedes af Legal Services Regulatory Authority med henblik på at fremme konkurrencen og reducere omkostningerne.

(18) Som led i det europæiske semester 2017 har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Irlands økonomiske politik, som blev offentliggjort i landerapporten for 2017. Den har også vurderet stabilitetsprogrammet for 2017 og det nationale reformprogram for 2017 samt opfølgningen på de henstillinger, der er blevet rettet til Irland i de foregående år. Kommissionen har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Irland, men også til deres overensstemmelse med EU-regler og -retningslinjer, da der er behov for at styrke den samlede økonomiske styring i Unionen ved på EU-plan at give input til de kommende nationale beslutninger.

(19) Rådet har på baggrund af denne vurdering gennemgået stabilitetsprogrammet for 2017, og dets holdning ([1]) afspejles især i henstilling 1 nedenfor.

(20) På baggrund af Kommissionens dybdegående undersøgelse og denne vurdering har Rådet gennemgået det nationale reformprogram for 2017 og stabilitetsprogrammet for 2017. Rådets henstillinger i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011 afspejles i henstilling 1 til 3 nedenfor,

HENSTILLER, at Irland i 2017 og 2018 iværksætter tiltag med henblik på at:

1. Gøre en betydelig finanspolitisk indsats i 2018 i overensstemmelse med kravene i den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten. Anvende eventuelle ekstraordinære indtægter som følge af de gunstige økonomiske og finansielle forhold til at fremskynde nedbringelsen af den offentlige gældskvote. Begrænse antallet og omfanget af skatteudgifter og udvide skattegrundlaget.

2. I højere grad målrette de offentlige udgifter ved at prioritere offentlige investeringer i transport, vandforsyning og innovation, navnlig til støtte for små og mellemstore virksomheder. Forbedre den sociale infrastruktur, herunder adgangen til sociale boliger og børnepasning af god kvalitet; gennemføre en integreret pakke af aktiveringspolitikker med henblik på at fremme beskæftigelsesmulighederne for lavtuddannede og løse udfordringen med den lave arbejdsintensitet i mange husholdninger.

3. Tilskynde til en fortsat og mere holdbar reduktion af beholdningen af misligholdte lån ved hjælp af strategier for afviklingen af disse lån, herunder afskrivning af lån for økonomisk levedygtige virksomheder og husholdninger med særlig fokus på at løse udfordringen med restancer på langsigtede lån.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. juli 2017.

På Rådets vegne

T. TÕNISTE

Formand

([1]) I henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1466/97.